20. märtsil ilmub riigivanema dekreet riigivanema ja Riigikogu valimiste edasilükkamisest kaitseseisukorra kestuse lõpuni. Valimistoimingud lõpetatakse ja tunnistatakse tühistatuks. Samuti tühistatakse omavalitsuste valimiste tagajärjed „vabside" kohta. „Vabsidest" vabanenud kohad linnavalitsustes ja volikogudes jäävad täitmata. Muudetakse ka linnavolikogude ja vallaomavalitsuste valimise seadus ja määratakse ametisse linnapäid ja -nõunikke.

22. märtsil tunnistatakse maksvusetuks „Eesti Vabadussõjalaste Liidu" ja „Vabadussõjalaste rahvaliikumise" kandidaatide esitamiskirjad ja lõppenuiks nende järgi valitud esindajate volitused. „Vabside" organisatsioonid suletakse jäädavalt ja nende varandus otsustatakse võtta aresti alla kuni likvideerimiseni.

24. aprillil riigivanem lõpetab Riigikogu korralise istungjärgu ja Riigikogu läheb suvepuhkusele. Valitsus on üksinda otsustaja kõiges, mida ta peab tarviliikuks ette võtta.

Saabuv suvehooaeg ei ole eriti soodus riigielu korraldamiseks ja üks kuu möödub teise järele, ilma et valitsuse esimestele energilistele sammudele järgneks teisi. Esialgne valitsuse sammudest tekitatud elevus hakkab pikkamööda vaibuma ja avalikkus asub järjest elavamini arutama tekkinud olukorda, kandes huvi sügisesele poliitilisele hooajale, mil peab kokku astuma Riigikogu. Valitsuse poolt teostatud koolireform viib aga sõnavõtjad mitmesse leeri ja valitsusele saab osaks arvustusi.

Näiliselt on valitsusel, mis 1933. aasta lõpul kujundatud lühiajalise töökabinetina peamiselt ministeeriumide kõrgemaist ametnikest, tunduvaid raskusi energilise sisepoliitilise kursi jätkamisega, kuna pealegi